

unesenivangole.socializmus.sk

Celý další týden ani náznak nějaké akce, ale v pátek následuje další oživení. Dorazili také nějací lékaři UNITA. Je opravdu zvláštní pozorovat, jak vždy vojáci kopírují jednání okolo sebe. Jsou zde jejich tři zdravotníci, a to dva muži a jedna žena. Ta mě při prohlídce Jirky nejprve z boku pozorovala a poté i oslovila: “Znáte Nuno?”

“Nuno Borguês?” Zeptám se jí zase já.

“Ano. Potkala jsem se s ním koncem září v Lisabonu.” Říká mi ona.

“A co Tony? Kde je ten?” Ptám se jí ještě rychle. Jenže další odpovědi se nedočkám. Dost možná, že si uvědomila to, že zašla příliš daleko. Bylo to v každém případě něco výjimečného.

V této době trpíme všichni z nás bez nějaké výjimky silnou zácpou. Máme několikátý týden k jídlu jen rýži, někdy i dvakrát denně. Ten doktor při sdělení Jirky, že nebyl nejméně devět dní evakuovat, tak jak říkají oni, kroutí nevěřičně hlavou a nemůže spustit oči z jeho břicha. Zdá se mu malé, na tu dlouhou dobu, po kterou se nebyl vyprázdnit. Pro jistotu se ho ještě zeptá, kolik toho za den sní. Po odpovědi, že jí normálně se diví ještě víc.

Na závěr té nečekané návštěvy, protože je mezi námi podezření na parazity, jim dáváme vzorky stolice, tedy ten z nás, kdo zrovna může vzorek poskytnout. Preventivně si máme nasadit Vermox, z kterého máme většinou bolesti v břiše. Všeobecně nás to vede k ústupu od jeho aplikace.